

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 678

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 9 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
195.	— Lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	2–3
817.	— Decret pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 285 din 27 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său și, în special, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008	4–6
	Decizia nr. 304 din 11 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	6–8
	Decizia nr. 320 din 12 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.....	9–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
513/773.	— Ordin al ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului finanțelor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Societății de Tratatment Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.	14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În temeiul art. 115 alin. (1) din Constituția României, republicată, Guvernul este abilitat ca, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu înainte de încheierea primei sesiuni ordinare a anului 2021, și până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2021, să emită ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice, după cum urmează:

I. Finanțe și economie:

1. rectificarea bugetului de stat pe anul 2021;
2. rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2021;
3. reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare;
4. modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
5. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2017 privind înființarea Centrului Național pentru Informații Financiare, aprobată cu completări prin Legea nr. 99/2018, cu completările ulterioare;
6. reglementări privind conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale ale unor operatori economici din industria de apărare care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;
7. stabilirea unor măsuri pentru diminuarea arieratelor bugetare ale unor operatori economici din industria națională de apărare;
8. modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare;
9. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, precum și aprobarea aderării și plății unor cotizații la organisme internaționale;
10. modificarea Legii nr. 422/2006 privind organizarea și funcționarea sistemului statistic de comerț internațional cu bunuri;
11. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
12. modificarea și completarea Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;
13. modificarea și completarea unor acte normative în domeniul achizițiilor publice;
14. modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
15. reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil băncilor naționale de dezvoltare din România;
16. măsuri pentru asigurarea conservării și pazei activelor realizate de România pentru Combinatul minier de îmbogățire a minereurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi Rog — Ucraina

până la data valorificării acestora și abrogarea Legii nr. 95/1993 privind continuarea participării României la construirea Combinatului minier de îmbogățire a minereurilor acide cu conținut de fier de la Krivoi Rog — Ucraina și asigurarea resurselor de finanțare necesare, republicată, cu modificările ulterioare.

II. Dezvoltare, lucrări publice și administrație:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2001 privind înființarea Companiei Naționale de Investiții „C.N.I.” — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2002, cu modificările și completările ulterioare;
2. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2016 privind amenajarea spațiului maritim, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 88/2017;
3. aprobarea unor măsuri necesare pentru pregătirea și realizarea obiectivului de investiții „Cartierul pentru justiție”, precum și a lucrărilor de interes public național și de utilitate publică aferente acestuia, necesare funcționării sistemului judiciar.

III. Afaceri interne:

— stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni.

IV. Transporturi și infrastructură:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
2. completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
3. completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
4. modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
5. reglementări privind interoperabilitatea sistemelor de tarifare rutieră electronică și facilitarea schimbului transfrontalier de informații cu privire la neplata tarifelor rutiere.

V. Sănătate:

1. modificarea și completarea Legii nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;
2. modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
3. modificarea și completarea Legii nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative;
4. modificarea și completarea altor acte normative, cu putere de lege, în domeniul sănătății;
5. reglementări în domeniul investițiilor în sănătate.

VI. Agricultură și dezvoltare rurală:

1. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea Legii nr. 246/2020 privind utilizarea, conservarea și protecția solului, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

VII. Mediu, ape și păduri:

1. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 40/2006 pentru aprobarea și finanțarea programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările ulterioare;

2. reglementări privind regimul deșeurilor;

3. modificarea și completarea Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare;

4. reglementări privind depozitarea deșeurilor;

5. modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

VIII. Cultură:

1. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 269/2009, cu modificările și completările ulterioare;

2. modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 42/2019 privind stabilirea unor măsuri financiare

pentru susținerea desfășurării Programului cultural național „Timișoara — Capitală Europeană a Culturii în anul 2021”, aprobată cu completări prin Legea nr. 198/2019;

3. modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

4. modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

IX. Tineret și sport:

— modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare.

X. Fonduri europene:

1. măsuri pentru gestionarea financiară și implementarea fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027;

2. măsuri în vederea implementării Planului Național de Redresare și Reziliență (PNRR) după adoptarea de către Consiliul Uniunii Europene.

XI. Prorogarea sau modificarea unor termene prevăzute în acte normative cu putere de lege.

Art. 2. — În conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (3) din Constituția României, republicată, ordonanțele emise de Guvern în temeiul art. 1 vor fi înaintate spre aprobare Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la reluarea lucrărilor Parlamentului în cea de-a doua sesiune ordinară a anului 2021. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 8 iulie 2021.
Nr. 195.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii privind abilitarea Guvernului
de a emite ordonanțe**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 iulie 2021.
Nr. 817.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 285

din 27 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său și, în special, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, excepție ridicată de Ion Parapuf în Dosarul nr. 1.016/93/2018/a1 (număr în format vechi 3.095/2019) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.290D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că se impune menținerea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Decizia nr. 82 din 24 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.016/93/2018/a1 (număr în format vechi 3.095/2019), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind**

salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. Excepția a fost ridicată de Ion Parapuf într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici statuari — drepturi salariale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 încalcă, pe de o parte, art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, întrucât salarizarea polițiștilor ține de regimul juridic al acestora și trebuie stabilită, din perspectiva constituțională, prin lege organică, de către Parlament, nu printr-o ordonanță simplă a Guvernului. De asemenea, se susține încălcarea art. 115 alin. (1) și (6) din Constituție din care rezultă interdicția de a se reglementa prin ordonanțe simple în domeniul rezervat legii organice, cu observația că salarizarea polițiștilor reprezintă un domeniu rezervat legii organice prin dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. În susținerea criticii de neconstituționalitate, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 289 din 7 iunie 2005.

7. Referitor la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, autorul excepției arată că excepția are legătură cu soluționarea cauzei întrucât, în perioada ultimilor trei ani până la data încetării raportului de serviciu, salariul său a fost calculat și plătit prin luarea în considerare a valorii de referință de 197,33 lei, introdusă prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, fiind evident că această normă a ultraactivat, după abrogarea prin art. 48 din Legea-cadru nr. 330/2009 și respingerea de către Parlament prin Legea nr. 49/2012. Este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011 și se susține că normele privind salarizarea anterioare anului 2010 ultraactivează. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 201 din 7 aprilie 2016, paragrafele 29 și 31.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile criticate nu sunt neconstituționale prin raportare la textele de referință constituționale, având în vedere că prin art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 nu se reglementează un sistem de salarizare al polițiștilor, o încadrare în clase, grade profesionale și gradații, ci valoarea de referință sectorială, care nu este element salarial, ci un element al algoritmului de calcul al salariului.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în actul de sesizare, îl constituie prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008.

13. Curtea observă că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 au fost abrogate potrivit art. 48 alin. (1) pct. 26 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. De asemenea, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 a fost respinsă prin Legea nr. 49/2012 privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 22 martie 2012.

14. Prin actul de sesizare a Curții Constituționale, instanța judecătorească a reținut că, sub aspectul efectelor juridice pe care le produce prevederea legală, dar și al legăturii textului de lege ce face obiectul excepției cu cauza, sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992 și a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate invocată.

15. În aceste condiții, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt incidente în cauza în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, iar criticile formulate vizează aspecte extrinseci de neconstituționalitate, urmează a se exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 8/2008, în ansamblul său, și, în special, ale art. II din acest act normativ, referitoare la „valoarea de referință sectorială pentru determinarea soldelor de funcție și grad ale personalului militar, potrivit prevederilor Legii

nr. 138/1999, cu modificările și completările ulterioare, valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, și valoarea de referință sectorială în baza căreia se calculează salariile funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare”.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și art. 115 alin. (1) și (6) privind delegarea legislativă și limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 și actul normativ în ansamblul său au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 108 din 23 februarie 2021*) și Decizia nr. 217 din 30 martie 2021, nepublicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

18. Astfel, în ceea ce privește reglementarea prin lege organică a statutului polițistului, funcționar public cu statut special, Curtea, în acord cu jurisprudența sa, a reținut că acesta este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul acestuia, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 90 din 27 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 4 mai 2018, paragraful 16). Statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă (Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragrafele 19 și 21). În ceea ce privește reglementarea tuturor aspectelor esențiale privind nașterea, executarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului, Curtea a constatat că acestea constituie obiectul reglementării Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

19. Or, Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, supusă controlului de constituționalitate în prezenta cauză, a avut ca obiect de reglementare, așa cum reiese din însuși titlul său, modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, stabilind reguli privind valoarea de referință sectorială în raport cu care se calculează salariile acestor funcționari publici cu statut special.

20. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „sistemul de salarizare, indiferent de categoria profesională vizată, nu se regăsește printre domeniile strict și limitativ, care, conform art. 73 alin. (3) din Constituție, fac obiectul de reglementare al legii organice” (Decizia nr. 645 din 29 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 21 decembrie 2005, și Decizia nr. 627 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2021).

*) Decizia Curții Constituționale nr. 108 din 23 februarie 2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021.

21. În consecință, Curtea a constatat că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 8/2008, în ansamblul său, și ale art. II din acest act normativ nu încalcă art. 73 alin. (3) lit. j) și nici art. 115 alin. (1) din Constituție, impunându-se respingerea criticilor de neconstituționalitate ca neîntemeiate.

22. Referitor la susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție referitoare la limitele ordonanțelor de urgență ale Guvernului, Curtea a constatat că

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Parapuf în Dosarul nr. 1.016/93/2018/a1 (număr în format vechi 3.095/2019) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în ansamblul său și, în special, ale art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 11 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Gheorghe Diaconescu în Dosarul nr. 10.755/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 296D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că domnul Ion Buiculescu a depus o cerere de intervenție accesorie în interesul altei persoane, prin care înțelege să susțină poziția procesuală a autorului excepției de neconstituționalitate.

4. Având cuvântul cu privire la această cerere, reprezentantul Ministerului Public propune respingerea acesteia ca inadmisibilă, având în vedere faza în care se află cauza dedusă controlului de constituționalitate.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea, având în vedere că prevederile art. 63 cu privire la cererea de intervenție accesorie din Codul de procedură civilă nu sunt compatibile cu cele ale art. 14 teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, întrucât litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți sau de intervenții ale unor terțe persoane care formulează asemenea cereri de intervenție accesorie.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, având în vedere că argumentele formulate în susținerea acesteia au legătură cu fondul cauzei, nefiind formulată o veritabilă critică de neconstituționalitate, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, având în vedere că, pe de o parte, nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate și, pe de altă parte, există jurisprudență a Curții Constituționale în materie față de care nu au intervenit elemente noi, care să conducă la reconsiderarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 10.755/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi**, excepție ridicată de Gheorghe Diaconescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită instanței de judecată să dispună obligarea Curții de Conturi la eliberarea unei adeverințe, în vederea constituirii documentației necesare pentru a beneficia de pensia de serviciu prevăzută de Legea nr. 94/1992.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, în măsura în care nu includ în categoria persoanelor ce beneficiază de pensia de serviciu și funcția de director al direcției de informatică din cadrul Curții de Conturi, exercitată în perioada 1 mai 1994—1 octombrie 1999, în care persoana în cauză a activat în cadrul acestei instituții, de unde s-a transferat în interes de serviciu la o altă instituție publică. În acest context, învederează faptul că, în timp, structurile interne din cadrul Curții de Conturi au fost reorganizate, fiind creat un departament de informatică al cărui personal beneficiază de pensia de serviciu, în virtutea art. 51 alin. (18) din Legea nr. 94/1992, care definește sintagma „auditor public extern”. Prin urmare, având în vedere faptul că, în sens general, personalul Curții de Conturi cuprinde atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate aferent, cât și ceilalți angajați, indiferent de statutul lor socioprofesional, care sunt supuși aceluiași interdicții, iar, în perioada de referință, în cadrul direcției de informatică activitatea era exclusiv specifică activității de control, și nu o activitate auxiliară, administrativă, neincluderea personalului aferent compartimentului informatică din perioada în discuție în categoria beneficiarilor pensiei de serviciu este discriminatorie. În contextul criticilor de neconstituționalitate este menționată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la nediscriminare, precum și a Curții Constituționale referitoare la personalul Curții de Conturi.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 3 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(3) *De pensia de serviciu prevăzută la alin. (2) beneficiază și persoanele care au îndeplinit funcția de auditor public extern, la îndeplinirea condițiilor standard de pensionare prevăzute de legislația în vigoare privind sistemul public de pensii, din care la Curtea de Conturi minimum 4 ani, caz în care cuantumului pensiei prevăzută la alin. (2) va fi micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani.*

[...]

(18) *Prin sintagma «auditor public extern» se înțelege persoanele care efectuează activități specifice Curții de Conturi, cele care îndeplinesc și alte atribuții legate strict de funcția de control, cele care sunt asimilate auditorilor publici externi, precum și persoanele care dețin funcțiile de conducere de director, director adjunct, șef serviciu/șef oficiu regional de audit și șef birou din structurile de specialitate ale Curții de Conturi și ale Autorității de Audit.”*

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 140 alin. (4) cu privire la mandatul și statutul consilierilor de conturi. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 14 cu privire la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că nu beneficiază de prevederile Legii nr. 94/1992 în ceea ce privește pensiile de serviciu, deși a activat o perioadă de timp în cadrul Curții de Conturi, însă, la acel moment, funcția deținută și categoria de personal din care a făcut parte nu erau incluse în noțiunea de auditor public extern, astfel cum este definită în prezent de lege, context în care consideră că normele criticate încălcă prevederile constituționale invocate.

17. Având în vedere cadrul legislativ în materie cu privire la pensiile de serviciu, în general, și, în mod concret, cu privire la pensiile de serviciu ale auditorilor publici externi ai Curții de Conturi, instanța de contencios constituțional constată că, în dinamica legislativă, acesta a fost supus unor modificări, completări, abrogări și, ulterior, s-au reintrodus aceste pensii de serviciu în Legea nr. 94/1992 prin art. I pct. 2 din Legea nr. 7/2016.

18. De asemenea, Curtea reține că problematica pensiilor de serviciu instituite prin Legea nr. 94/1992 a mai fost supusă controlului de constituționalitate din perspectiva unor pretense discriminări între persoanele care au în prezent sau au avut funcția de auditor public extern, ca urmare a condițiilor impuse de lege pentru beneficiul acestui sistem de pensii, care s-a concretizat, spre exemplu, prin Decizia nr. 485 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.268 din 21 decembrie 2020, și Decizia nr. 470 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2020, prin care fost respinsă, ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

19. Cu acele prilejuri, Curtea a observat că, în succesiunea în timp a legislației în materia pensiei de serviciu pentru auditorii publici externi ai Curții de Conturi, s-au creat diferite ipoteze prin care această categorie a beneficiat și beneficiază, după caz, de un asemenea sistem de pensie de serviciu, desigur cu îndeplinirea anumitor condiții stabilite prin normele legale de către legiuitor. Prin urmare, în ceea ce privește aspectele referitoare la persoanele ce intră sub incidența Legii nr. 94/1992, în general, precum și la cele care beneficiază de pensia de serviciu în virtutea acestei legi, Curtea a reținut că acestea sunt

chestiuni ce țin de îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege în decursul timpului, fiecare având particularitatea sa, iar interpretarea și aplicarea acestor norme în spețe concrete sunt de competența celor îndrituiți cu verificarea îndeplinirii condițiilor necesare în vederea stabilirii în concret a situațiilor ce se circumscriu normelor legale în materie, desigur având în vedere întreg cadrul legislativ (Decizia nr. 485 din 25 iunie 2020, paragraful 19).

20. Față de această împrejurare, Curtea a constatat că principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii este respectat doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și, deci, instituirea aceleiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat (Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005). Ar fi contrar principiului egalității în fața legii să se pretindă uniformitate acolo unde există diferențe clare și obiective de situație sau, după caz, de regim juridic aplicabil (Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009). Atât prin jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 545 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011), cât și prin cea a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 octombrie 1987, pronunțată în Cauza *Inze împotriva Austriei*, paragraful 41), s-a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Constituție, respectiv de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile, ci și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

21. Totodată, Curtea a reținut că respectarea egalității în drepturi, precum și a obligației de nediscriminare presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. Reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate (Decizia nr. 485 din 25 iunie 2020, precizată, paragraful 23, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 1.062 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2013).

22. Cu privire la critica referitoare la principiul egalității și la o pretinsă discriminare prin prisma unor situații create ca urmare a dinamicii legislative în materie, Curtea a constatat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări (Decizia nr. 583 din 13 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 3 noiembrie 2016, paragraful 22).

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, respectiv a unei discriminări, formulată în raport cu alte categorii de persoane care beneficiază de pensii de serviciu sau pensii speciale, Curtea a observat că nici această critică nu poate fi reținută, întrucât discriminarea este rezultatul unui tratament juridic diferit aplicabil aceleiași categorii de subiecte de drept sau unor situații care nu se deosebesc în mod obiectiv și rezonabil (a se vedea Decizia nr. 470 din 17 septembrie 2019, paragraful 27).

24. În cazul de față, situația la care se raportează autorul excepției de neconstituționalitate este cea a consilierilor de conturi prevăzuți la art. 140 alin. (4) din Constituție. Or, fiecare dintre categoriile de persoane beneficiare ale unei pensii de serviciu sau ale unei pensii speciale are conturat un statut și un regim juridic special propriu, aspect ce se regăsește și în cazul persoanelor ce intră sub incidența Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, întrucât, astfel cum a statuat instanța de contencios constituțional, consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi (Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, și Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012).

25. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale mai sus menționată, ale cărei considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză în ceea ce privește atât acordarea pensiei de serviciu, cât și circumscrierea funcției de „auditor public extern”, precum și cele evidențiate prin prezenta decizie, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992, raportată la prevederile constituționale și convenționale menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Diaconescu în Dosarul nr. 10.755/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 51 alin. (3) și (18) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320

din 12 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) prin raportare la art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, excepție ridicată de Ilie Banu în Dosarul nr. 9.120/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 710D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 16 februarie 2021, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 57 coroborate cu cele ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 16 martie 2021. La acest termen, în temeiul art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 12 mai 2021, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 26 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.120/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (2) lit. a) prin raportare la art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ilie Banu cu prilejul judecării unei acțiuni în contencios administrativ formulate în contradictoriu cu pârâta Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 sunt neconstituționale, întrucât au în vedere aplicarea sancțiunii suspendării tuturor plăților deja aprobate spre plată, indiferent de categoria/natura subvenției și/sau data depunerii cererii de plată unice/admiterii la plată, și

nu privesc doar plata sumei aferente cererii unice de plată, pentru care s-a emis dispoziția de plată care face obiectul controlului/cercetării/judecării penale. Arată că pentru aceeași situație juridică, dar care vizează un beneficiar public [art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011], sancțiunea suspendării plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de beneficiar se aplică doar în ceea ce privește contractul economic pentru care a fost formulată sesizarea, respectiv doar pentru subvenția acordată în baza unei anumite și singure cereri de plată, pentru care s-a emis o dispoziție de plată identificată expres și care face în mod explicit obiectul unei cercetări/judecări penale, deci nu pentru toate și oricare alte plăți admise la plată. Așa fiind, apreciază că este încălcat principiul egalității între cetățeni, prin instituirea unei discriminări de aplicare a sancțiunii suspendării plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de beneficiar, între beneficiarii privați [art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011] și beneficiarii publici [art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011], întrucât sancțiunea aplicată beneficiarilor publici privește doar subvenția decurgând din contractul care face obiectul supus cercetării juridice penale/pentru care există sesizarea, iar pentru beneficiarii privați nu există această limitare, în cazul acestora din urmă aplicându-se atât sancțiunea suspendării prevederilor contractului/deciziei ordinului/acordului de finanțare, cât și suspendarea tuturor sumelor la care aceștia ar avea dreptul de încasare, chiar dacă nu există formulată o sesizare pentru unele dintre aceste subvenții/cereri unice de plată.

5. Apreciază, de asemenea, că sunt încălcate și dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, întrucât, în opinia sa, beneficiarul privat este apreciat ca fiind infractor sau prezumtiv infractor, considerându-se că a cauzat prejudicii financiare prin încasarea unor sume de bani/subvenții din fonduri ale Uniunii Europene și de la bugetul de stat cu încălcarea unor condiții de acordare a acestora, prin aceea că sancțiunea suspendării, prevăzută de art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, se aplică și asupra altor situații/cereri unice de plată, altele decât cele pentru care s-a formulat sesizare și/sau există cercetare penală și/sau se află în stare de judecată penală.

6. Din această perspectivă, autorul excepției susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 45 din Constituție, sub aspectul faptului că beneficiarul privat, persoană fizică, este considerat suspect/infractor atunci când acesta a depus o cerere de accesare a unei subvenții, iar cererea este respinsă ca neconformă. Considerarea neconformității ca fiind încălcări de natură penală, atât timp cât cererea a fost respinsă în plan administrativ de autoritatea care gestiona respectivele subvenții, este de natură a aduce o încălcare gravă a libertății cetățenilor de a formula și depune cereri de orice fel, nu numai pentru subvenții, întrucât respingerea în plan administrativ a acestora este considerată infracțiune.

7. Apreciază, de asemenea, că prin art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 sunt încălcate și dispozițiile art. 47 din Constituție, sub aspectul faptului că beneficiarul privat, persoană fizică, în considerarea celor pentru

care se aplică Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, în speță fiind vorba de crescători de animale (oieri) persoane fizice care, împreună cu familia, nu au altă sursă de venit decât producția specific animală. Este de notorietate faptul că această producție este supusă, periodic, multor riscuri, precum vremea defavorabilă, lipsa hranei pentru animale, imposibilitatea valorificării produselor animale (lână, piei), periodicitatea (scurta durată de producere a unor produse animale: lapte, brânză, miei etc.), aspecte care, toate la un loc, au condus la decizia Uniunii Europene și a statului român de a acorda subvenții pentru aceste categorii de persoane, astfel încât să li se asigure și acestora un trai decent.

8. În fine, se invocă și încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, sub aspectul faptului că beneficiarului privat, persoană fizică, i s-a impus arbitrar, fără a fi supusă controlului judecătoresc, măsura suspendării plății tuturor sumelor de bani provenind din toate subvențiile accesate de acesta, chiar dacă nu au legătură cu subvenția supusă/cercetată penal. Apreciază că, în condițiile în care statul român instituie, fără nicio limitare și fără vreo verificare din partea instanței judecătorești, măsuri de suspendare care au același efect ca o poprire asupra unor sume, există, fără dubiu, o încălcare a acestei norme constituționale. Arată că prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 ocolesc prevederile legale privind instituirea măsurilor asigurătorii și provizorii prevăzute de titlul IV din Codul de procedură civilă, măsuri care se încuviințează întotdeauna de instanța de judecată în plan civil, atunci când există un debit de datorat. Or, în situația Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011, autoritatea de gestionare a sumelor de bani acordate cu titlu de subvenții dispune măsura suspendării plății subvenției, o veritabilă poprire asigurătorie, fără nicio analiză a situației de fapt, fără a notifica beneficiarul privat, persoană fizică, doar pe considerentul că acesta este supus unei cercetări/judecăți penale.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, pronunțându-se numai cu privire la admisibilitatea acesteia.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile aflate la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) prin raportare la cele ale art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 30 iunie 2011,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 20 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea criticilor formulate Curtea observă, însă, că invocarea lit. b) din cuprinsul alin. (2) al art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 este realizată de către autorul excepției de neconstituționalitate exclusiv pentru a-și argumenta criticile formulate cu privire la art. 8 alin. (2) lit. a) din acest act normativ. Prin urmare, obiect al controlului de constituționalitate îl constituie, în concret, numai prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, care au următorul conținut:

— Art. 8: „(2) În cazul în care, ca urmare a sesizării menționate la alin. (1), organul de urmărire penală transmite cazul spre soluționare instanțelor de judecată, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene are obligația luării următoarelor măsuri până la pronunțarea deciziei definitive a instanței privind caracterul penal sau nepenal al faptei încriminate:

a) pentru beneficiarii privați suspendă aplicarea prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare și în mod subsecvent suspendă plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de beneficiar;”.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea între cetățeni, ale art. 23 alin. (11) care prevede că „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 47 privind nivelul de trai și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, de asemenea, și contrarietatea reglementării criticate cu prevederile Directivei (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale și cu art. 1 intitulat *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul 12 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 reglementează activitățile de prevenire, de constatare a neregulilor, de stabilire și de recuperare a creanțelor bugetare rezultate din neregulile apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, precum și de raportare a neregulilor către Comisia Europeană sau către alți donatori internaționali. Acest act normativ a fost adoptat din necesitatea de a reglementa cerințele cuprinse în dreptul Uniunii Europene aplicabil fondurilor europene postaderare referitor la modul de constatare a neregulilor și de recuperare a creanțelor bugetare provenite din nereguli. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 reglementează atât activitățile de prevenire a apariției neregulilor, cât și pe cele de constatare și de recuperare a creanțelor bugetare, de sancționare a neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și fondurilor publice naționale aferente acestora. Prevederile acestui act normativ se aplică autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor europene și oricăror alte instituții publice care au atribuții privind prevenirea, constatarea unei nereguli, stabilirea și urmărirea încasării creanțelor bugetare rezultate din nereguli apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și a fondurilor publice naționale aferente acestora, beneficiarilor de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, precum și oricăror alți operatori economici cu capital public sau privat care desfășoară activități finanțate din fonduri europene în baza unor acte juridice. Orice acțiune întreprinsă în sensul constatării unei nereguli și al stabilirii creanțelor bugetare rezultate din nereguli

se realizează cu aplicarea principiului proporționalității, ținându-se seama de natura și de gravitatea neregulii constatate, precum și de amploarea și de implicațiile financiare ale acesteia.

16. Curtea constată că potrivit art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, beneficiar, în sensul acestui act normativ, este orice persoană fizică sau juridică de drept public ori privat, așa cum este aceasta definită pentru fiecare program în reglementările europene incidente și documentele programului respectiv și care este fie direct sau indirect parte în contractul/acordul/decizia/ordinul de finanțare finanțat integral sau parțial din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora ori, după caz, din fonduri provenite de la alți donatori publici internaționali, fie persoană fizică sau juridică îndreptățită să primească, numai pe baza unei cereri de plată, subvenții ori ajutoare care sunt finanțate din instrumentele de finanțare a politicii agricole comune, în conformitate cu prevederile legale naționale și/sau comunitare în vigoare.

17. Raportat la conținutul normativ al reglementării criticate, Curtea observă că în redactarea sa inițială, art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 prevedea că „*Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze de îndată Departamentul pentru Lupta Antifraudă (DLAF) în cazul constatării unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă*”. Acest text a fost modificat prin art. XV pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 12 iunie 2012, în sensul că „(1) *Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze de îndată DLAF în cazul constatării unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă. (2) În perioada în care sesizarea menționată la alin. (1) este investigată de autoritățile competente și/sau în situația în care cauza este înaintată spre soluționare autorităților judecătorești, până la obținerea sentinței definitive și irevocabile a instanței privind caracterul penal sau nu al faptei încriminate, se suspendă aplicarea prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare și, în mod subsecvent, se suspendă plata/rambursarea sumelor solicitate de beneficiar*”. Ulterior, prin art. I pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 29 august 2012, legiuitorul a prevăzut distincția între beneficiarii privați și beneficiarii publici, în sensul că, „(2) *În cazul în care, ca urmare a sesizării prevăzute la alin. (1) sau (11), procurorul dispune trimiterea în judecată și sesizează instanța, autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene are obligația luării următoarelor măsuri până la rămânerea definitivă a hotărârii instanței de judecată: a) pentru beneficiarii privați suspendă aplicarea prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare și în mod subsecvent suspendă plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de beneficiar; b) pentru beneficiarii publici suspendă plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de beneficiar aferente contractului economic pentru care a fost formulată sesizarea*”.

18. Prin urmare, Curtea reține că, în temeiul art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au obligația să sesizeze de îndată Departamentul pentru lupta antifraudă — DLAF și organele de urmărire penală în cazul constatării unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă. În această situație, prin art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 se dispune că, în cazul în care, ca urmare a sesizării DLAF, organul de urmărire penală transmite cazul spre soluționare instanțelor de judecată, autoritatea cu competențe în

gestionarea fondurilor europene are obligația ca, până la pronunțarea deciziei definitive a instanței privind caracterul penal sau nepenal al faptei încriminate, să suspende, *pentru beneficiarii privați*, aplicarea prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare și, în mod subsecvent, să suspende plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de beneficiar, deci a tuturor sumelor de bani provenind din toate subvențiile/fondurile accesate de acesta, chiar dacă nu au legătură cu subvenția asupra căreia autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene au constatat existența unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă, iar *pentru beneficiarii publici* să suspende plățile aferente contractului economic asupra căruia planează suspiciunea de fraudă.

19. În speță, Curtea reține că nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate rezidă, în esență, în diferența de tratament juridic, respectiv în instituirea unei discriminări a *beneficiarilor privați* [art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011] *față de beneficiarii publici* [art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011], în ceea ce privește modalitatea de aplicare a sancțiunii suspendării plății/rambursării sumelor solicitate de aceștia, întrucât sancțiunea suspendării aplicată beneficiarilor publici privește doar plata subvenției ce decurge din contractul supus cercetării penale pentru care există sesizarea, în timp ce pentru beneficiarii privați nu există această limitare, în cazul acestora din urmă aplicându-se atât sancțiunea suspendării prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare, cât și, în mod subsecvent, suspendarea plății/rambursării tuturor sumelor la care beneficiarul privat ar avea dreptul de încasare.

20. În acest context, Curtea învederează faptul că odată cu aderarea României la Uniunea Europeană a fost instituită posibilitatea de a beneficia de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei. Atragerea fondurilor europene și utilizarea acestora, investirea în proiecte de natură a realiza necesități de ordine publică a constituit și constituie o prioritate pentru autoritățile române. În mod corelativ, pentru a asigura imperativul eficientizării desfășurării în bune condiții a derulării programelor finanțate cu fonduri europene, legiuitorul a instituit protejarea, prin mijloace penale și administrative, a faptelor care sunt îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene.

21. Având în vedere domeniul specific analizat, Curtea consideră ca fiind justificată exigența legiuitorului în a reglementa mecanisme adecvate de control și recuperare a fondurilor europene, precum și a fondurilor publice naționale aferente acestora, utilizate necorespunzător, precum și necesitatea de a adopta măsuri care să vizeze asigurarea unei cât mai bune gestiuni financiare a fondurilor europene, atât de către beneficiari, cât și de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene. Curtea apreciază, însă, că reglementarea unor mecanisme de acest gen trebuie realizată cu respectarea principiului proporționalității, astfel încât măsurile dispuse de legiuitor să nu echivaleze, în fapt, cu o afectare/încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale ale beneficiarilor acestor fonduri, în speță fiind vorba despre libertatea economică a beneficiarilor de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora de a desfășura o activitate economică, desigur, în condițiile legii.

22. Așa fiind, Curtea urmează să analizeze dacă soluția legislativă cuprinsă în art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, criticată în speță, reprezintă o măsură proporțională raportat la scopul urmărit de legiuitor și dacă aceasta este conformă cu normele constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

23. Curtea observă că în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 se menționează, printre altele, că aceasta a fost adoptată având în vedere necesitatea

implementării unor măsuri de sprijin pentru asigurarea unei bune gestiuni financiare a fondurilor europene, atât de către beneficiari, cât și de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene, prin introducerea unor măsuri de prevenire a apariției neregulilor în gestionarea fondurilor europene, precum și în scopul finalizării cât mai urgente a procedurilor de constatare și recuperare de la debitori a sumelor reprezentând corecții financiare stabilite, în conformitate cu prevederile reglementărilor comunitare, ca urmare a constatării unor nereguli de sistem sau ca urmare a identificării unor nereguli în aplicarea de către beneficiarii publici a prevederilor legale privind achizițiile publice, în scopul evitării blocajului implementării proiectelor de investiții, inclusiv a celor majore, finanțate prin instrumente structurale.

24. Referitor la principiul proporționalității, Curtea subliniază că acesta este un criteriu juridic prin care se apreciază legitimitatea ingerinței puterii statale în domeniul exercitării drepturilor și libertăților fundamentale. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, proporționalitatea este concepută ca un raport just, echitabil între situația de fapt, mijloacele de restrângere a exercițiului unor drepturi și scopul legitim urmărit sau ca un raport echitabil între interesul individual și interesul public. În același sens, în jurisprudența sa, instanța de contencios constituțional a afirmat că „*este necesar ca legiuitorul să instituie criterii obiective care să reflecte exigențele principiului proporționalității*” (a se vedea Decizia nr. 71 din 23 mai 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 25 iunie 1996). Curtea reține existența unei interferențe între principiul proporționalității și alte principii generale ale dreptului, respectiv: principiile legalității și egalității, precum și principiul echității și justiției. Principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar în scopul realizării obiectivelor urmărite, prin aceasta înțelegându-se faptul că, în cazul în care este posibilă o alegere între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile urmărite (a se vedea Hotărârea Curții Europene de Justiție din 5 mai 1998, National Farmers' Union și alții, C-157/96).

25. În speță, problema care se impune a fi analizată, din punctul de vedere al constituționalității măsurii instituite prin art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, este aceea dacă reglementarea de către legiuitor a suspendării de către autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene, pentru beneficiarii privați, a aplicării prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare și, în mod subsecvent, a suspendării plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de aceștia reprezintă o măsură adecvată și necesară care nu determină, în mod implicit, încălcarea libertății economice a beneficiarilor privați și dacă această măsură este una proporțională față de scopul urmărit de legiuitor.

26. În acest context, Curtea învederează faptul că, potrivit principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — menită să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, în vederea realizării testului de proporționalitate trebuie mai întâi să fie stabilit scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim.

27. În prezenta cauză, Curtea apreciază că scopul urmărit de legiuitor prin art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 este acela de a asigura o bună gestiune financiară a fondurilor europene de către beneficiari, prin reglementarea unui mecanism de control și recuperare a fondurilor europene, precum și a fondurilor publice naționale aferente acestora, utilizate necorespunzător. Scopul este legitim, având în vedere necesitatea protejării intereselor financiare ale

Uniunii, prin aplicarea de măsuri de prevenire a fraudelor, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale efective și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, iar în cazul în care se constată nereguli, prin sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare a unor astfel de acțiuni.

28. În ceea ce privește măsura instituită prin reglementarea criticată, și anume suspendarea aplicării prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare pentru beneficiarii privați, aceasta, *in abstracto*, este o măsură necesară pentru atingerea scopului urmărit, mai sus menționat. Curtea consideră însă că, în concret, opțiunea legiuitorului de a dispune atât suspendarea aplicării prevederilor contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare, cât și, în mod subsecvent, suspendarea plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de beneficiarii privați nu reprezintă o măsură necesară și adecvată atingerii scopului menționat, ci, dimpotrivă, reprezintă o măsură excesivă și disproporționată raportat la ipoteza de incidență a măsurii, și anume deschiderea unui dosar penal care vizează o faptă concretă săvârșită cu privire la un anumit/o anumită contract/decizie/ordin/acord de finanțare. Prin urmare, orice măsură adoptată de autorități, pentru a corespunde cerinței de necesitate și adecvare, trebuie să fie raportată la fapta imputată, respectiv la contractul/decizia/ordinul/acordul de finanțare corespunzător/corespunzătoare. Or, extinderea consecințelor juridice cu privire la plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de beneficiar, deci cu privire la alte contracte/decizii/ordine/acorduri de finanțare decât cel în care s-a constatat presupusa fraudă, depășește gradul de rezonabilitate și proporționalitate. O atare măsură are un impact negativ semnificativ asupra desfășurării activității economice a beneficiarilor privați care au accesat fonduri europene, fiind de natură să determine chiar întreruperea activității acestora, cu consecința încălcării art. 45 din Constituție, prin care se garantează accesul liber al persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă, desigur, exercitate în condițiile legii.

29. În acest context, Curtea reiterează că, de principiu, legiuitorul este ținut de o condiție de rezonabilitate, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului, în speță fiind vorba de libertatea economică a persoanei (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, și Decizia nr. 382 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 10 iulie 2019). Or, prin măsura prevăzută de legiuitor în art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, și anume aceea de a suspenda, în mod subsecvent, și plata/rambursarea tuturor celorlalte sume solicitate de beneficiarul privat, asupra cărora nu planează nicio suspiciune de fraudă, legiuitorul a încălcat această condiție de rezonabilitate, întrucât, prin efectul prevederilor de lege criticate, se produce un dezechilibru între interesul public general și cel al beneficiarilor privați de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, în defavoarea acestora din urmă. De aceea, fără a înlătura responsabilitatea beneficiarului de a respecta obligația de implementare a proiectului cu maximum de profesionalism, eficiență și vigilență, în conformitate cu cele mai bune practici în domeniul vizat și în concordanță cu prevederile contractului de finanțare, Curtea consideră că măsura dispusă prin art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 nu este proporțională și nici adecvată cu scopul legitim urmărit din perspectiva relației existente între interesul general și cel individual, în speță al beneficiarului privat, această măsură având un caracter excesiv, de natură a afecta libertatea economică a beneficiarului privat, cu consecințe asupra însuși nivelului de trai al celui afectat de măsura legislativă criticată.

30. Totodată, Curtea subliniază că în activitatea de legiferare legiuitorul trebuie să reglementeze mecanisme de natură a permite realizarea scopului legitim urmărit la standardul calitativ propus, fără a impune însă o sarcină excesivă părților, indiferent de natura acesteia. Or, Curtea constată că măsura legislativă instituită prin reglementarea criticată depășește limitele a ceea ce este necesar pentru atingerea scopului avut în vedere de legiuitor, fiind de natură a deturna scopul pe care acesta și-a propus să îl realizeze, consecința unei astfel de măsuri fiind afectarea și chiar suprimarea activității economice a beneficiarilor privați.

31. În acest context, astfel cum s-a reținut în mod constant și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 1979, Haner c. Land Rheinland-Pfalz, C-44/79; Cauza R. c. Intervention Board, ex parte E.D.&F.Man Sugar Ltd, C-181/84), ținând cont de tradițiile constituționale comune statelor membre, măsurile și restricțiile impuse de autoritățile publice trebuie să răspundă efectiv unor obiective de interes general urmărite de comunitate și să nu afecteze în mod disproporționat drepturile și interesele legitime ale destinatarului.

32. Curtea apreciază totodată că măsură dispusă prin art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 este una discriminatorie, în condițiile în care, pentru aceeași situație premisă, și anume transmiterea de către organul de urmărire penală a cazului spre soluționare instanțelor de judecată (*ca urmare a constatării de către autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene a unor indicii de fraudă sau de tentativă de fraudă și a sesizării DLAF și a organelor de urmărire penală*), în cazul beneficiarilor publici, într-o manieră distinctă față de beneficiarii privați, legiuitorul a dispus numai suspendarea plății/rambursării tuturor sumelor solicitate de beneficiar aferente contractului economic pentru care a fost formulată sesizarea, ipoteză reglementată de art. 8 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011.

33. Or, prin Decizia nr. 444 din 11 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 13 noiembrie 2019, Curtea Constituțională a statuat că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă

și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite. De asemenea, prin Decizia nr. 419 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 15 noiembrie 2018, paragraful 18, Curtea a reținut că nu se încalcă principiului egalității, prin compararea beneficiarilor persoane fizice sau juridice îndreptățite să primească, numai pe baza unei cereri de plată, subvenții ori ajutoare care sunt finanțate din fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora (...) cu alte categorii de beneficiari ai fondurilor europene, deoarece fiecare categorie se supune unui regim juridic diferit, din perspectiva modului de obținere și utilizare a fondurilor europene. O eventuală încălcare a principiului egalității ar putea interveni numai dacă s-ar stabili reguli discriminatorii în cadrul aceleiași categorii.

34. În acest context, având în vedere scopul legitim urmărit prin reglementarea criticată, Curtea consideră că acesta putea fi atins în cazul beneficiarilor privați, ca și în cazul beneficiarilor publici, prin suspendarea de către autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene doar a plății/rambursării sumelor solicitate de către beneficiarii privați, aferente contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare a cărui/cărei aplicare a fost suspendată și pentru care a fost formulată sesizarea. Curtea constată că prin reglementarea prevăzută la art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011, criticată în speță, legiuitorul a adoptat o măsură excesivă, de natură a duce la ruperea justului echilibru care trebuie să existe între drepturile și interesele în concurs, întrucât prin efectul reglementării criticate se produce o diferență de tratament în defavoarea beneficiarilor privați de fonduri europene și/sau fonduri publice naționale aferente acestora, o atare măsură depășind limitele a ceea ce este necesar pentru atingerea scopului avut în vedere.

35. Așa fiind, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 contravine exigențelor art. 45 din Constituție, care consacră libertatea economică, coroborate cu cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul nediscriminării.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Banu în Dosarul nr. 9.120/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora sunt constituționale în măsura în care autoritatea cu competențe în gestionarea fondurilor europene suspendă pentru beneficiarii privați plata/rambursarea tuturor sumelor solicitate de către aceștia, aferente contractului/deciziei/ordinului/acordului de finanțare a cărui/cărei aplicare a fost suspendată și pentru care a fost formulată sesizarea.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 513 din 10 iunie 2021

MINISTERUL FINANȚELOR
Nr. 773 din 5 iulie 2021

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Societății de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.

Având în vedere:

— prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 48 din Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021;

— Referatul de aprobare nr. 3.679/DGPBMF din 9.06.2021,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu completările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și protecției sociale și ministrul finanțelor emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2021 al Societății de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A., cu acționar unic Casa Națională de Pensii Publice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Raluca Turcan

Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE/LOCALE: CASA NAȚIONALĂ DE PENSII PUBLICE
 Operatorul economic: Societatea de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.
 Sediul/Adresa: București, sectorul 2, Str. Latină nr. 8; punct de lucru: aleea Căuzași nr. 47
 Cod unic de înregistrare RO 15619634

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2021**

- mii lei -

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2021
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	92.963
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	92.808
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	1.741
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	155
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	92.373
	1	Cheltuieli de exploatare, (Rd. 7= Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	92.373
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	8	32.774
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	9	2.756
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	41.675
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	36.785
		C1 ch. cu salariile	12	34.651
		C2 bonusuri	13	2.134
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	1.741
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	15	
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	16	2.285
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	864
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	15.168
	2	Cheltuieli financiare	19	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	590
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	-
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	540
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	50
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	50
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% varsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2021
9	b)	- dividende cuvenite bugetului local	36	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	37	
		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	11.970
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	9609
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	859
	2	Nr. mediu de salariați total	51	730
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială	52	4.197
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	4.145
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	127
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	125
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57= (Rd.6/Rd.1)x1000)	57	994
	9	Plăți restante	58	
	10	Creanțe restante	59	

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
 e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

